

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רס"ח ע"א

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רס"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בַּהֲהוּא סִטְרָא דִּי־צֶר הָרַע בְּזִנּוּתָא, הָכִי נָמִי נִפְיָק מִהִיכְלָא דָא רוּחָא מְסֻבָּא, לְסֻבָּא לִיָּה, וְלִבְרָא דִּנְפִיק מִתַּמָּן.

תרגום לעברית

בַּהֲיִכֵּל הָזֶה עוֹמְדוֹת כָּל אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת הַטְּמְאוֹת שִׁיּוּרְדוֹת לְכָל אוֹתָם שְׁנִדְבָקִים בְּצַד הָזֶה, וְאוֹתָהּ רוּחַ שִׁיּוּרְדֵת לְכָל אוֹתָם שְׁמֻצָּה, מִכָּאן יוֹצְאִים. כְּמוֹ שֶׁהֵם סָטוּ דְרָכָם בְּעוֹלָם הָזֶה וְהִשְׁתַּדְּלוּ בְּזִנּוּת בְּמָקוֹם שֶׁלֹא צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת. וְאִז, כְּמוֹ שֶׁהוּא נִדְבֵּק בְּאוֹתוֹ צֶדֶק שֶׁל יֵצֶר הָרַע בְּזִנּוּת, כֵּךְ גַּם יוֹצֵאת מִהִיכָל הָזֶה רוּחַ טְמֵאָה לְטַמֵּא אוֹתוֹ, וְלִכְּנֹן שִׁיּוֹצֵא מִשָּׁם.

טקסט הזוהר

וְהֵהוּא בְּרָא אֶקְרִי מִמְּזֹר, דְּאֵתִי מְסֻטְרָא דָּאל זֹר. כְּמָה דְּאִיָּהוּ אֲשֶׁתִּכַּח בְּהֵהוּא תִּיאוּבְתָא, וּבְהֵהוּא זִנּוּתָא בְּהֵהוּא סִטְרָא דִּי־צֶר הָרַע, הָכִי נָמִי מְשִׁיךְ לְגִבְיָה דְּהֵהוּא בְּרָא רוּחָא אַחֲרָא מְסֻבָּא, דְּסָאִיב, וְכִלָּא סֶהְדִּין עֲלִיָּה דְּאִיָּהוּ מִמְּזֹר, וְהָכִי כָּל עוֹבְדוֹי וְסִטְרוֹי בְּהֵהוּא גְּוֹנָא מִמֶּשׁ.

ואותו הפך נקרא ממזר, שפא מצד של אל זר. כמו שהוא נמצא באותה תאנה ובאותה זנות באותו צד של יצר הרע, כך גם מושך לאותו בן רוח טמאה אחרת, שמטמאת, וכך מעידים עליו שהוא ממזר, וכך כל מעשיו וצדדיו באותו גון ממש.

טקסט הזהר

מהיכלא דא נפיק חד רוחא, די ממנא על אינון רוחין דאקרי צפוני. וסימניה, (משלי כז) צפניה צפן רוח. והאי איהו ממנא על דא. והאי היכלא שביעאה, לקבל ההוא שמא דאקרי (יחזקאל לא) ארץ תחתית. ועל דא כתיב, (יואל ב) ואת הצפוני ארחיק מעליכם.

תרגום לעברית

מהיכל הזה יוצאת רוח אחת שממנה על אותן רוחות שנקראות צפוני. וסימנה - (משלי כז) צפניה צפן רוח. וזהו הממנה על זה. והיכל השביעי הזה כנגד אותו שם שנקרא (יחזקאל לא) ארץ תחתית. ועל זה כתוב, (יואלב) ואת הצפוני ארחיק מעליכם.

טקסט הזהר

הכא איהו נקודה חדא, דקיימא לגו בגו, ומהכא נפקי כל אינון רוחין אחרנין דשטאן בעלמא, ושלטין בהאי עלמא, בכל אינון מלין ועובדין, דאתמסרו בסטרא דשמאלא. ומהכא נפקי כל אינון זיקין נציצין, דמתדעכי לאלתר, להטי ומתדעכי. ומאלין נפקין רוחין אחרנין, דשטיין בעלמא, ומשתתפי לאינון דנפקו מגו תהומא רבא. ואיהו האי היכלא, כמה דאת אמר (תהלים לו) משפטיה תהום רבה. ואינון רוחין דלא אתמסרו למגלם בעלמין, ואתחזון ולא אתחזון אתחזון כמה דאתמר.

כאן היא נקדה אחת שעומדת לפני ולפנים, ומכאן יוצאות כל רוחות אחרות שמשוטטות בעולם ושולטות בעולם הזה בכל אותם דברים ומעשים שנמסרו לצד השמאל. ומכאן יוצאים כל אותם זיקים וניצוצות שדועכים מיד, לוחטים ודועכים, ומאלה יוצאות רוחות אחרות ששטות בעולם ומשתתפות עם אותן שיצאו מתוך תהום רבה. והוא זה ההיכל, כמו שנאמר (תהלים לו) משפטיו תהום רבה. ואותן רוחות שלא נמסרו להתגשם בעולם, ונראות ואינן נראות, נראות כמו שנתבאר.

טקסט הזהר

ולכתר אינון רוחין דשטיין בעלמא, ואלין קיימי למרחש נסין לבני נשא. בגין דאלין לא קיימין בטנופא דמסאבא כל כך כאחרנין. וחד רוחא ממנא עליהו, ואקרי נסיר"א, דאיהו אתנסר מאינון סטריין דמסאבו יתיר, (ויקרא כ"ה ע"א) ואלין פרחי באוירא, ואבאישו לסטרא דלהו, בגין למעבד נסין לאינון די בסטרא דקדושה.

תרגום לעברית

ואחר כך אותן רוחות שמשוטטות בעולם, ואלה עומדות להרחיש נסים לבני אדם, משום שאלה לא עומדים בטנפת של טמאה כל כך כמו האחרים, ורוח אחת ממנה עליהן, ונקראת נסיר"א, שהתנסרה מאותם צדדים שטמאים יותר, ואלו פורחים באויר ומרעים לצד שלהם, כדי לעשות נסים לאותם שבצד הקדשה.

טקסט הזהר

ומרוחא דא דאתנסר, דאקרי נסיר"א, מניה נפקי כמה סטריין אחרנין, מתפרשין לזנייהו, וכלהו קיימאן שליחאן בעלמא, כל חד כדקא חזי ליה, עד דאתמנון לתתא מלכין וסרכין. ולית לון קיומא תדיר, כאינון אחרנין דלעילא.

ומהרוח הוּזוּ שְׁנִסְרָה, שְׁנִקְרָאת נְסִיר'א, מִמְנָה יוֹצְאִים כְּמָה צְדָדִים אַחֲרִים נִפְרָדִים לְמִינֵיהֶם, וְכֵלָם עוֹמְדִים שְׁלִיחִים בְּעוֹלָם, כָּל אֶחָד כָּרְאוּ לוֹ, עַד שֶׁהִתְמַנּוּ לְמִטָּה מְלָכִים וְשָׂרִים, וְאִין לָהֶם קִיּוֹם תְּמִידִי כְּאוֹתָם הָאֲחֵרִים שֶׁלְמַעֲלָה.

טקסט הזהור

בְּהִיכָלָא דָּא אֶתְדַבְּקוּתָא דְסֵטֶר מְסֻבָּא, וְכָל תִּיאוּבְתִין מְסֻבִּין, וּמְסֻבֵּי לְעֻלְמָא. הָאִי אִיהוּ זְמִין לְאַפְקָא בְּכָל רְגַעָא וְשַׁעְתָּא אִשָּׂא, וְלִית מָאן דְקָאִים קְמִיָּה. מְהֵכָא נְפִיק אִשָּׂא דְרוּחָא תְקִיפָא לְתַתָּא, לְאַתְדַּנָּא בְּיָה חֲיִיבֵי עֻלְמָא. וּמְהֵכָא נְפִיקָא רוּחָא מְלַהֲטָא, דְאִיהוּ אִשָּׂא וְתִלְגָּא, דְאִקְרִי צִלְמוֹן. כְּמָה דְאֵת אִמֶּר (תהלים סח) תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן.

תרגום לעברית

בְּהִיכָל הַזֶּה הַדְּבָקוֹת שֶׁל צֵד הַטְּמָאָה וְכָל אוֹתָן הַתְּשׁוּקוֹת הַטְּמָאוֹת, וּמְטֻמְאוֹת אֶת הָעוֹלָם. זֶהוּ שַׁעְתִּיד לְהוֹצִיא אֵשׁ בְּכָל רְגַע וְשַׁעָה, וְאִין מִי שֶׁעוֹמֵד לְפָנָיו. מִכָּאן יוֹצֵאת אֵשׁ שֶׁל רוּחַ חֲזָקָה לְמִטָּה לְדוֹן בָּהּ אֶת רִשְׁעֵי הָעוֹלָם, וּמִכָּאן יוֹצֵאת רוּחַ לֹהֲטֵת שֶׁהִיא אֵשׁ וְשִׁלְג, שְׁנִקְרָאת צִלְמוֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים סח) תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן.

טקסט הזהור

בְּהִיכָלָא דָּא, קִיִּימָאן אַרְבַּעָה פִּתְחִין, דְּמִתְפָּרְשִׁין לְאַרְבַּע סְטֵרִין לְבָר. וְאֵלִין אַחְדִּין וְלֹא אַחְדִּין בְּסֵטֶרָא דְקִדּוּשָׁה. לֹא אֶתְאַחַד, אֲלֵא דְאֶתְחַזִּי בְּאִינוֹן פִּתְחִין נְהוּרָא דְנְהִיר, וְאִיהוּ אַתֶּר דְּמִתְתַּקֵּן בְּכָל פִּתְחָא וּפִתְחָא, לְאִינוֹן חֲסִידֵי דְשָׂאֵר עַמִּין, אִינוֹן דְלֹא אֲבָאִישׁוּ לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, וְאַשְׁתַּדְלוּ עִמָּהוֹן בְּקִשּׁוּט. אֵלִין קִיִּימֵי בְּאֵלִין פִּתְחִין, וְנִיחֵי תַמָּן. (נ"א מֵהָאִי סֵטֶרָא וְנִיחֵי מֵהָאִי סֵטֶרָא).

בהיכל הזה קימים ארבעה פתחים שנפרדים לארבעה צדדים לחוץ, ואלו אוהלים ולא אוהלים בצד הקדשה. לא נאחו, אלא שנראה באותם הפתחים אור שמאיר, והוא מקום שמתקן בכל פתח ופתח לאותם חסידי שאר העמים, אותם שלא הרעו לישראל והשתדלו עמם באמת. אלו עומדים בפתחים ונחים שם (מהצד הזה, ונחים מהצד הזה).

טקסט הזוהר

בפתח דהאי היכלא באמצעיתא, לבר, שית פתחין דמתאחדי בהאי היכלא, וכלהו אחדין ביה. הכא אית כוין פתיחן, לסטרא דנהורא קדישא, ואינון דוכתין מתתקני למלכי שאר עמין, אינון דלא עאקו לון לישראל, ואגינו עליהו תדיר. אלין אית לון יקר בגיניהון דישראל, ואתהנו בההוא אפלה דאינון יתבין, מגו נהורא דנהיר מסטרא דקדושה. כמה דאת אמר, (ישעיה יד) כל מלכי גוים כלם שכו בכבוד.

תרגום לעברית

בפתח ההיכל הזה באמצע, לחוץ, ששה פתחים שנאחזים בהיכל הזה, וכלם אחוזים בו. כאן יש חלונות פתוחים לצד של האור הקדוש, ואותם מקומות מתקנים למלכי שאר העמים, אותם שלא הציקו לישראל, והגנו עליהם תמיד. לאלה יש כבוד משום ישראל, ונהנים באותה האפלה שבה יושבים מתוך אור שמאיר מצד הקדשה, כמו שנאמר, (ישעיה יד) כל מלכי גוים כלם שכו בכבוד.

טקסט הזוהר

ואי עבדו עאקו לישראל, או דחיקו לון. כמה אינון דאחדין בהו, ודיינין להו לתתא תלת זמנין ביומא, מכמה דינין משננין אלין מאלין, לאינון מלכין דעאקו להו, דאתדנו בההוא עלמא בכמה דינין. וכל יומא ויומא סהדין סהדותא עליהו דישראל, ועל

מִהֵימְנוּתָא דְלֵהוּז, וְנִחְתִּי לְתַתָּא וְאַתְדִּנוּ תַּמָּן. זָכְאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

תרגום לעברית

וְאִם עָשׂוּ צָרוֹת לְיִשְׂרָאֵל אוֹ שִׁדְּחֻקוֹ אוֹתָם, כִּמָּה הֵם שְׂאוֹחִים בָּהֶם, וְדִנִּים אוֹתָם לְמַטָּה שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּכַמָּה דִּינִים מְשָׁנִים אֶלֶּה מְאֵלָה, אֶת אוֹתָם מְלָכִים שֶׁהֶצִּיקוּ לָהֶם, שֶׁנִּדְּוָנוּ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם בְּכַמָּה דִּינִים, וְכָל יוֹם וְיוֹם מְעִידִים עֲדוּת עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל אֲמוֹנָתָם, וְיֹרְדִים לְמַטָּה וְנִדְּוָנִים שָׁם. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רס"ח ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

עַד הָכָא שְׁבַע הֵיכְלִין, מְדוּרֵי דְסִטְרָא מְסֻבָּא, מְסִטְרָא דְנִחְשָׁא. זָכְאָה חוֹלְקִיה מֵאֵן דְּאִשְׁתְּזִיב מִנִּיה, וּמְלַחֲשׁוּתִיה, דְּלֹא יִתְנַשֵּׂיָּה מִנִּיה, וְלֹא יִטִּיל בֵּיה אֲרָסָא, דִּימּוֹת בֵּיה.

תרגום לעברית

עַד כָּאֵן שְׁבַע הֵיכְלוֹת, מְדוּרֵי צַד הַטְּמְאָה מִצַּד הַנִּחְשָׁא. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ שֶׁל מִי שֶׁנִּצָּל מִמֶּנּוּ וּמְלַחֲשׁוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִתְנַשֵּׂיָּה מִמֶּנּוּ וְלֹא יִטִּיל בּוֹ אֲרָס, שְׂיִמּוֹת בּוֹ. יֵשׁ לְהַשְׁמִיר מִמֶּנּוּ מְכַל הַצְּדִידִים, מְלַמְעָלָה וּמְלַמְטָה. מִי שֶׁנִּצָּל מִהֶרָאשׁ, לֹא יִנָּצַל מִן הַזָּנָב. כְּשֶׁמְכַוְּפֵה רֹאשׁ, זוֹקֵף אֶת הַזָּנָב, מִכָּה וְהוֹרֵג.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.